

РАН БОСИЛЕК НЕЗНАЕН ЮНАК

chitanka.info

Живели някога един цар и една царица. Техният син имал бяло конче със звезда на челото и всяка вечер препускал с него в градините на двореца.

Не щеш ли, царят овдовял и се оженил за втори път. Новата царица не обичала заварения си син и искала да го убие.

Един ден кончето продумало на своя стопанин:

— Довечера не яж от гозбите на царицата! Сипала ти е отрова.

Послушал го принцът — като седнал на трапезата, поискал да му донесат хляб и сол.

На другия ден кончето продумало:

— Довечера не лягай в леглото си! Царицата е сложила под постелята ти бръсначи.

Послушал го принцът — легнал си на дъските.

На третия ден кончето продумало:

— Сега пък царицата е сложила змия под възглавницата ти.

Преди да си легне, принцът убил змията и пак останал жив и здрав.

Досетила се мащехата каква е работата, престорила се на болна и като дошъл царят да я види, изпъшкала:

— Умирам, царю честити! За да оздравея, трябва да ям сърце от бяло конче със звезда на челото!

— Такова конче има само моят син, а той го пази като очите си! — отвърнал царят, но нямало що да стори, отишъл при принца и му казал: — Слушай, сине, майка ти е тежко болна. Трябва да заколим твоето конче, та да му изяде сърцето.

— Добре, тате — рекъл принцът, — но преди това поръчай да му направят златно седло, а за мен да ушият златни дрехи. Искам довечера да го яхна за последен път.

Царят изпълнил молбата му. Вечерта залостили всички порти. Принцът се пременил в златни дрехи, оседлал кончето си със златно седло и препуснал из двора.

Обикаляло кончето в кръг, обикаляло и все повече се засилвало. Накрая полетяло като вятър, прескочило портата и отнесло принца зад девет планини в десета.

Озовали се в друго царство. Принцът съблякъл златните дрехи, привързал ги към седлото и изпроводил кончето да си върви. А то му дало три косъма от гривата си и продумало:

— Ако някой ден ти потрябвам, затопли тези три косъма в шепите си и аз ще дойда начаса!

Тръгнал принцът през гората, срещнал един овчар и купил от него скъсани дрехи. Преоблякъл се и отишъл в двореца. Там се хванал на работа като градинар — по цял ден копаел, садял и поливал дворцовата градина, докато накрая тя грейнала като слънце.

Една вечер принцът стоплил трите косъма в шепите си и кончето дошло начаса. Пременил се той в златните дрехи и препуснал из двора, а на разсъмване отново ги привързал към седлото и изпроводил кончето да си върви. Мислел си, че никой не го е видял, ала царската дъщеря цяла нощ го гледала от прозореца на двореца.

На сутринта царят повикал градинаря при себе си и го попитал:

— Кой ми изпотъпка градината?

— Незнаен юнак, царю честити! — отвърнал принцът.

Ядосал се царят и го изпъдил.

Ала царската дъщеря горчиво заплакала за градинаря — искала да се омъжи за него! Царят не давал и дума да се издума за сватба, докато накрая принцесата се поболяла от мъка. Нямащо да стори баща ѝ, склонил да я венчае за простия градинар, но забранил и на двамата да стъпват в двореца. Оставил ги да живеят с прислугата в една тъмна стаичка под стълбата.

Минало време и царят повел войската си на война. Тръгнал да се сражава и градинарят, като яхнал куцо магаре. Стигнал до едно блато. Магарето затънало в тинята и ха насам, ха натам — не можело да помръдне! Кой как минел покрай царския зет, се присмивал:

— Ех, и ти, къде си тръгнал с това куцо магаре?

Като се извървяла войската, незнайният юнак затоплил в шепите си трите косъма и кончето дошло начаса. Пременил се той в златните дрехи и препуснал към бойното поле.

Литнало кончето като вятър, размахал момъкът своята златна сабя и разгромил враговете, като спасил живота на царя. Но в битката ранили кутрето на дясната му ръка. Тогава царят извадил златошита кърпа и сам му превързал раната.

Тръгнала войската обратно към двореца, а незнайният юнак препуснал към блатото, съблякъл златните дрехи, привързал ги към седлото и изпратил кончето да си върви. После седнал на гърба на

магарето, което още си стояло в тинята и не можело да помръдне. Кой как минел покрай царския зет, се присмивал:

— Хайде, връщай се вече и ти, славни юнако!

Като се извървяла войската, момъкът издърпал магарето от блатото и куцук-куцук — прибрал се в стаичката под стълбата. Там веднага легнал да спи и казал на жена си да не го буди три дни и три нощи.

Докато празнувал победата си с войската, царят се сетил за зетя и пратил хората си да го повикат, та да се посмеят с него. Няколко души ходили да го доведат, но всички се връщали без него, защото царската дъщеря не давала да го будят. Ядосал се царят и сам отишъл в стаичката под стълбата. А там що да види — ръката на простия градинар била превързана със златовезана кърпа.

— Откъде взе тая кърпа? — попитал го царят.

А момъкът му разказал всичко от начало до край. Тогава царят разбрал каква е работата, завел зетя си в двореца и му отстъпил трона си.

Като станал цар, момъкът затоплил в шепите си трите косъма и кончето дошло начаса. Пременил се младият цар в златните дрехи, а за кончето поръчал да направят обор от чисто злато.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.